

Fælles indsats for reduktion af drivhusgasemissionerne *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 (KOM(2008)0017 - C6-0041/2008 - 2008/0014(COD))

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0017),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0041/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A6-0411/2007),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2008 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2009/EF om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter proceduren i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993⁴ om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.
- (2) Fællesskabets synspunkt, der senest **navnlig** er kommet til udtryk på Det Europæiske Råds møde **i marts 2007**, er, at for at dette mål skal kunne opfyldes, må den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke stige med mere end 2 °C over det forindustrielle niveau, hvilket indebærer, at de globale drivhusgasemissioner bør mindskes til mindst 50 % under 1990-niveauerne frem til 2050. **De af Fællesskabets drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, skal fortsat falde efter 2020 som led i EU's bestræbelser på at bidrage til dette globale emissionsreduktionsmål.** Industrilandene, **herunder EU's medlemsstater**, bør fortsat gå forrest ved at forpligte sig til kollektivt at nedbringe deres drivhusgasemissioner i størrelsesorden 30 % frem til 2020 sammenholdt med 1990. **De bør i den forbindelse også forpligte sig til en kollektiv reduktion af deres emissioner med 60-80 % senest i 2050 i forhold til 1990. Alle økonomiske sektorer bør medvirke til at virkeliggøre denne nedbringelse af**

¹ EUT C ...

² EUT C ...

³ Europa-Parlamentets holdning af 17.12.2008.

⁴ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

emissionerne, herunder international søfart og luftfart. Luftfart er medtaget i fællesskabsordningen og bidrager dermed til disse reduktioner. Hvis en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene ikke er blevet godkendt af medlemsstaterne, og/eller Fællesskabet ikke har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC inden den 31. december 2011, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på ikrafttræden senest i 2013. I betragtning af de potentielle fordele for miljøet bør et sådant forslag begrænse eventuelle negative følger for EU's konkurrenceevne mest muligt.

- (3) Med henblik på at opfylde denne målsætning tilsluttede Det Europæiske Råd sig på et møde, der blev afholdt den 8.-9. marts 2007 i Bruxelles, en EF-målsætning om senest i 2020 at have opnået en reduktion af drivhusgasemissionerne på 30 % i forhold til 1990 som EU's bidrag til en global og samlet aftale for tiden efter 2012 under forudsætning af, at andre industrilande forpligter sig til lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere udviklede udviklingslande yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter.
- (4) Det Europæiske Råd understregede, at Fællesskabet har forpligtet sig til at omdanne Europa til en yderst energieffektiv økonomi med lave drivhusgasemissioner, og besluttede, at EU - i afventning af en global og samlet aftale for perioden efter 2012 og med forbehold af Fællesskabets position i internationale forhandlinger - skal påtage sig en fast ensidig forpligtelse til en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 20 % frem til 2020 i forhold til 1990.
- (5) *Energieffektivitetsforbedringer er en afgørende faktor for medlemsstaternes opfyldelse af kravene i denne beslutning. I denne forbindelse bør Kommissionen nøje overvåge de fremskridt, der gøres i forhold til målsætningen om at nedbringe energiforbruget med 20 % senest i 2020, og foreslå supplerende foranstaltninger, hvis ikke der gøres tilstrækkelige fremskridt.*
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹, hvori der blev fastlagt en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet inden for nærmere bestemte økonomiske sektorer. For på en omkostningseffektiv måde at opfylde målsætningen om at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % senest i 2020 sammenholdt med 1990-niveauerne bør alle økonomiske sektorer medvirke til at virkeliggøre denne nedbringelse af emissionerne. Medlemsstaterne bør derfor gennemføre nye politikker og foranstaltninger for yderligere at begrænse drivhusgasemissionerne fra kilder, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF.
- (7) Hver medlemsstats indsats bør fastlægges i forhold til niveauet for *de af* dennes drivhusgasemissioner i 2005, *der er omfattet af denne beslutning, som tilpasset for at udelukke emissioner fra anlæg, der eksisterede i 2005, men som medtoges i emissionshandelsordningen i perioden 2006-2012. Grænseværdier for 2013-2020*

¹ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32. ||

udtrykt i tons kuldioxidækvivalent bør fastsættes på grundlag af evaluerede og verificerede data.

- (8) Medlemsstaternes indsats bør bygge på princippet om solidaritet mellem medlemsstater og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i Fællesskabet under hensyn til medlemsstaternes relative BNP pr. indbygger. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt lavt BNP pr. indbygger og dermed høje forventninger til væksten i BNP, bør have lov til at øge deres drivhusgasemissioner sammenholdt med 2005, men bør begrænse denne vækst i drivhusgasemissionerne som bidrag til Fællesskabets forpligtelse til alt i alt at nedbringe drivhusgasemissionerne. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt højt BNP pr. indbygger, bør nedbringe deres drivhusgasemissioner sammenholdt med 2005.
- (9) For derudover at sikre en ligelig fordeling af medlemsstaternes indsats for at bidrage til gennemførelse af Fællesskabets ensidige forpligtelse bør ingen medlemsstat pålægges at nedbringe sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % under 2005-niveauerne, og ingen medlemsstat bør tillades at øge sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % over 2005-niveauerne. Nedbringelsen af drivhusgasemissionerne bør finde sted mellem 2013 og 2020, hvor hver medlemsstat får mulighed for fra det følgende år at overføre en mængde svarende til ***op til 5 %*** af overgrænsen for samme medlemsstats drivhusgasemissioner, og en medlemsstat, hvis emissioner ligger under dens overgrænse, får mulighed for at overføre sine overskydende emissionsreduktioner til det efterfølgende år.
- (10) ***Som et middel til at udligne forskellene i udgifterne til nedbringelse af emissioner i de enkelte medlemsstater ved at tillade større geografisk fleksibilitet og parallelt hermed styrke den samlede omkostningseffektivitet af Fællesskabets samlede forpligtelse, bør medlemsstaterne kunne overføre en del af deres tilladte drivhusgasemissionskvoter til andre medlemsstater. Gennemsigtheden af sådanne overførsler ville blive sikret gennem indberetninger til Kommissionen og registrering af hver enkelt overførsel i begge de involverede medlemsstaters registre, og overførslerne ville kunne ske på gensidigt acceptabel vis, herunder gennem auktionering, anvendelse af mellemhandlere, der operer via agenturer, eller ved hjælp af bilaterale ordninger.***
- (11) ***Der bør foretages betydelige emissionsreduktioner inden for EU. Anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter bør begrænses til blot at udgøre et supplement til nationale foranstaltninger. EU vil fortsat arbejde for en stadig forbedring af mekanismen for bæredygtig udvikling og vil søge at få gennemført forbedringer ved hjælp af hensigtsmæssige internationale processer. Det er vigtigt, at de tilgodehavender fra projekter, som medlemsstaterne anvender, repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner, og at de klart fremmer en bæredygtig udvikling og ikke har væsentlige negative miljømæssige eller sociale følger. Medlemsstaterne bør også meddele, hvilke kvalitative kriterier de anvender i forbindelse med udnyttelse af sådanne tilgodehavender.***
- (12) For at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen af deres forpligtelser, fremme en bæredygtig udvikling i tredjelande og især i udviklingslande og skabe sikkerhed for investorer bør Fællesskabet fortsat anerkende en nærmere fastsat mængde tilgodehavender fra projekter til nedbringelse af drivhusgasemissioner i tredjelande forud for indgåelsen af en fremtidig international aftale om klimaændringer.

Medlemsstaterne bør sikre, at deres politikker for indkøb af disse tilgodehavender fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter, **navnlig ved at forhøje andelen af certificerede emissionsreduktioner (CER), der indkøbes i de mindst udviklede lande (LDC) og i små udviklingsøstater**, og letter mulighederne for at nå frem til en fremtidig international aftale om klimaændringer.

- (13) Medlemsstaterne bør derfor kunne benytte tilgodehavender fra nedbringelse af drivhusgasemissioner, som er udstedt for reduktioner i perioden 2008 til 2012, fra projekttyper, der **opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** i denne periode. Medlemsstaterne bør også kunne anvende tilgodehavender fra nedbringelse af drivhusgasemissioner, som blev foretaget efter perioden 2008-2012, og som er et resultat af projekter, der er registreret og gennemført i perioden 2008 til 2012, fra projekttyper ("projektkategorier"), der **opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** i denne periode.
- (14) Der er gennemført meget få projekter under mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM-projekter) i de mindst udviklede lande (LDC). Da Fællesskabet støtter en ligelig fordeling af CDM-projekter, bl.a. via Kommissionens globale klimaalliance¹, bør der skabes sikkerhed for, at tilgodehavender godkendes fra projekter, som påbegyndes efter perioden 2008 til 2012 i LDC, for projekttyper, der **opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** i perioden 2008 til 2012. Denne godkendelse bør fortsat finde sted indtil 2020, eller indtil der er indgået en aftale med Fællesskabet, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund.
- (15) Med henblik på at skabe yderligere fleksibilitet og fremme en bæredygtig udvikling i udviklingslandene bør medlemsstaterne kunne benytte yderligere tilgodehavender fra projekter via aftaler, som Fællesskabet indgår med tredjelande. Uden en fremtidig international aftale om klimaændringer, som fastlægger den tildelte mængde for industrilande, kan projekter for fælles gennemførelse (JI) ikke videreføres efter 2012. Tilgodehavender fra nedbringelse af drivhusgasemissioner, der stammer fra sådanne projekter, bør dog fortsat anerkendes i kraft af aftaler med tredjelande.
- (16) Det, at medlemsstaterne fortsat kan anvende CDM-tilgodehavender, er af stor betydning for at bidrage til at sikre et marked for disse tilgodehavender efter 2012. For at bidrage til at sikre dette marked og sikre en yderligere nedbringelse af drivhusgasemissioner i Fællesskabet og dermed fremme gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger om vedvarende energi, **energieffektivitet**, energiforsyningsikkerhed, innovation og konkurrenceevne foreslås det at lade medlemsstaterne benytte tilgodehavender fra projekter til nedbringelse af drivhusgasemissioner i tredjelande hvert år op til en mængde, der repræsenterer 3 % af hver medlemsstats drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF i 2005, **eller i andre medlemsstater**, indtil en fremtidig international aftale om klimaændringer er indgået. ■ Medlemsstaterne bør kunne overføre den uudnyttede del af denne mængde til andre medlemsstater. **Medlemsstater opført i bilag III med et emissionsreduktionsmål eller et mål for en forøgelse på højst 5 %, jf. bilag II, bør i tillæg til de ovenfor anførte tilgodehavender have tilladelse til hvert år at benytte yderligere tilgodehavender op til en mængde, der repræsenterer 1 % af deres**

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - En global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen, KOM(2007)0540 ||.

verificerede emissioner i 2005 fra projekter i de mindst udviklede lande og i små udviklingsøstater, som følge af deres overholdelse af en af de fire betingelser i denne beslutning.

- (17) Denne beslutning berører ikke mere ambitiøse nationale målsætninger. Begrænser medlemsstaterne de af deres drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, ud over deres forpligtelser i medfør af denne beslutning med henblik på at opfylde en mere ambitiøs målsætning, finder denne beslutnings begrænsning af anvendelsen af tilgodehavender fra reduktion af drivhusgasemissioner ikke anvendelse på de yderligere emissionsreduktioner med henblik på at opfylde det nationale mål.*
- (18) For at øge omkostningseffektiviteten i forbindelse med opfyldelsen af nationale målsætninger, navnlig for medlemsstater med ambitiøse målsætninger, kan medlemsstaterne udnytte tilgodehavender fra projekter på fællesskabsniveau som defineret i artikel 24a i direktiv 2003/87/EF.*
- (19) Når der er indgået en fremtidig international aftale om klimaændringer, bør medlemsstaterne kun godkende tilgodehavender for nedbringelse af emissioner fra lande, som har ratificeret denne aftale, efter en fælles fremgangsmåde.*
- (20) Den omstændighed, at visse bestemmelser i denne beslutning henviser til Fællesskabets godkendelse af en kommende international aftale om klimaændringer, berører ikke medlemsstaternes indgåelse også af denne aftale.*
- (21) Efter godkendelsen af en international aftale om klimaændringer for perioden efter 2012 og som fastsat i denne aftale bør Fællesskabet og dets medlemsstater deltage i finansieringen af målbare, indberetningspligtige, verificerbare og nationalt relevante foranstaltninger til begrænsning af drivhusgasemissionerne, som er forenelige med målsætningen om, at gennemsnitstemperaturen ikke må stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau, i udviklingslande, der har ratificeret aftalen.*
- (22) Efter godkendelsen af en international aftale om klimaændringer og som fastsat i denne aftale bør Fællesskabet og dets medlemsstater i perioden efter 2012 deltage i finansieringen af bistand til udviklingslande, der har ratificeret aftalen, navnlig til de befolkningsgrupper og de lande, der er mest sårbare over for klimaændringer, for at hjælpe dem med at gennemføre deres tilpasnings- og risikobegrænsningsstrategier.*
- (23) I tilfælde af, at Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 har godkendt en international aftale, bør Kommissionen forelægge et forslag om i Fællesskabets reduktionsforpligtelse at medtage CO₂-emissioner og -optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug med henblik på et sådant forslags ikrafttrædelse fra og med 2013 i overensstemmelse med harmoniserede regler, der bygger på arbejde udført inden for rammerne af UNFCCC, om som sikrer varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøjagtig overvågning og bogføring. Kommissionen bør vurdere, hvorvidt fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.*
- (24) Fremskridt med hensyn til at gennemføre forpligtelserne i medfør af denne beslutning bør evalueres årligt ud fra rapporter, som forelægges efter Europa-Parlamentets og Rådets*

beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen¹. Hver andet år bør der foretages en vurdering af de forventede fremskridt, og i 2016 bør der foretages en fuldstændig evaluering af gennemførelsen af denne beslutning.

- (25) Tilpasninger af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en lignende tilpasning af den største mængde emissioner fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv.
- (26) Når Fællesskabet **godkender** en international aftale om klimaændringer, bør medlemsstaternes overgrænser for emissioner tilpasses med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelse til at nedbringe drivhusgasemissionerne ifølge denne aftale under hensyn til princippet om solidaritet mellem medlemsstater og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i hele Fællesskabet. Mængden af tilgodehavender fra projekter til nedbringelse af drivhusgasemissioner i tredjelande, som hver medlemsstat kan benytte, bør øges med op til halvdelen af den yderligere reduktionsindsats fra kilder, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF.
- (27) De registre, der er oprettet i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF, og den centrale administrator, som er udpeget i medfør af direktiv 2003/87/EF, bør benyttes for at sikre en korrekt behandling og bogføring af alle transaktioner i relation til gennemførelsen af denne beslutning.
- (28) *Eftersom den forpligtelse, som Fællesskabet har indgået, medfører opgaver ikke alene for medlemsstaternes centrale regeringer, men også deres lokale og regionale myndigheder og andre lokale og regionale repræsenterende fora og organisationer, bør medlemsstaterne sikre samarbejdet mellem deres centrale og lokale myndigheder på forskellige niveauer.*
- (29) *Foruden de enkelte medlemsstater, centrale regeringer og lokale og regionale organisationer og myndigheder bør markedsaktørerne, sammen med den enkelte husstand og den enkelte forbruger, involveres i at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets forpligtelser, uanset hvilket niveau for drivhusgasemissioner de kan tilskrives.*
- (30) *Medlemsstaterne bør sikre finansiering til anvendelsen af nye, innovative teknologier for at sætte industrien i stand til at skabe nye job og dermed øge konkurrenceevnen og gøre det lettere at nå Lissabonstrategiens målsætninger.*
- (31) *Eftersom forøgelse af elektricitetsproduktionen fra vedvarende energikilder er af særlig stor betydning for nedbringelsen af drivhusgasemissionerne, bør medlemsstaterne forsøge at opnå dette inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder.*
- (32) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges

¹ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

Kommissionen¹. Kommissionen bør bl.a. have beføjelse til at **fastsætte grænserne for perioden 2013-2020 udtrykt i kuldioxidækvivalenter, angive reglerne for at lette medlemsstaternes overførsler af dele af deres emissionskvoter og øge gennemsigtheden i disse overførsler samt træffe foranstaltninger med henblik på gennemførelse af bestemmelserne vedrørende registre og den centrale administrator.** Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning *ved at supplere den med nye* || ikke-væsentlige bestemmelser, *skal* de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol || i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- (33) Eftersom *målene* for denne beslutning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og derfor på grund af omfang og virkninger bedre kan *nås* på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går beslutningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå *disse* mål -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Genstand

Denne beslutning indeholder regler for **medlemsstaters mindstebidrag** til at opfylde Fællesskabets forpligtelse til at nedbringe sine drivhusgasemissioner fra 2013 til 2020, hvad angår drivhusgasemissioner, **der er omfattet af denne beslutning, og regler for opfyldelsen af disse bidrag og** for, hvordan dette evalueres.

Den fastsætter også bestemmelser om vurdering og gennemførelse af en strengere EU-forpligtelse til at nedbringe emissionerne med mere end 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international aftale om større emissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 3, som afspejlet i den 30 %-forpligtelse, som Det Europæiske Råd gik ind for på sin samling i foråret 2007.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning **forstås ved:**

- 1) ■ "Drivhusgasemissioner": emissioner af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆) fra **kategorierne i bilag I**, udtrykt i kuldioxidækvivalenter, som fastlagt i medfør af **beslutning 280/2004/EF, bortset fra drivhusgasemissioner, der er omfattet af** direktiv 2003/87/EF.

¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 2) **"Årlig emissionskvote": maksimale årlige tilladte drivhusgasemissioner for perioden 2013 til 2020 som fastsat i artikel 3, stk. 2.**

Artikel 3

Emissionsniveauer for perioden 2013 til 2020

1. Hver medlemsstat **begrænser** frem til 2020 drivhusgasemissioner med **mindst** den procentsats, som ud fra medlemsstatens emissioner i 2005 er fastsat for den pågældende medlemsstat i **bilag II** til denne beslutning.
2. Hver medlemsstat **med en negativ overgrænse i henhold til bilag II** sikrer, **bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning**, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger denne medlemsstats gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i årene 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, jf. dog **stk. 3, 4 og 5 og artikel 5.**

Hver medlemsstat med en positiv overgrænse i henhold til bilag II sikrer, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger et niveau defineret ved et lineært forløb begyndende i 2009 ved den pågældende medlemsstats gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i årene 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, og med slutning i 2020 ved det maksimale niveau for denne medlemsstat som anført i bilag II, jf. dog stk. 3, 4 og 5 og artikel 5.

Hver medlemsstat begrænser, **bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning**, hvert år disse drivhusgasemissioner lineært for at sikre, at emissionerne ikke overstiger det maksimale niveau for denne medlemsstat i 2020 som anført i **bilag II**, jf. dog **stk. 3, 4 og 5 og artikel 5.**

Når de relevante evaluerede og verificerede emissionsdata foreligger, vedtages der inden for en frist på seks måneder foranstaltninger med henblik på fastsættelse af emissionsgrænserne for perioden 2013-2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalent.

Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved supplerung af den vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

3. I årene 2013 til 2019 kan en medlemsstat fra det følgende år overføre en mængde **på op til 5 % af sin årlige emissionskvote**. Ligger en medlemsstats **drivhusgasemissioner** under dens årlige emissionskvote, idet der tages hensyn til brugen af fleksibilitet i medfør af **stk. 3, 4 og 5**, kan den overføre **den del af sin årlige emissionskvote i et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, til de efterfølgende år frem til 2020.**

En medlemsstat kan anmode om at få overført en større mængde end 5 % i 2013 og 2014 i tilfælde af ekstreme meteorologiske forhold, der har medført væsentligt højere

drivhusgasemissioner i disse år i forhold til år med normale vejrforhold. Med henblik herpå forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport, der begrundet denne anmodning. Senest tre måneder efter afgør Kommissionen, om der kan gives tilladelse til overførsel af en større mængde.

- 4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionskvote i et givet år til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til denne artikel for det pågældende år eller ethvert efterfølgende år frem til 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionskvote, hvis den på overførselstidspunktet ikke opfylder kravene i denne beslutning.*
- 5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissionskvote, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år under hensyntagen til brugen af fleksibilitet i medfør af stk. 3 og 4, til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til denne artikel for det samme år eller ethvert efterfølgende år frem til 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionskvote, hvis den ikke opfylder kravene i denne beslutning.*
- 6. For at lette de i stk. 4 og 5 omhandlede overførsler og gøre dem mere gennemsigtige vedtages der foranstaltninger med angivelse af de fremgangsmåder, der skal følges.*

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

Energieffektivitet

- 1. Senest i 2012 vurderer Kommissionen og aflægger rapport om de fremskridt, Fællesskabet og dets medlemsstater har gjort hen imod målsætningen om at nedbringe energiforbruget med 20 % senest i 2020 i forhold til fremskrivningen for 2020, således som fastsat i handlingsplanen for energieffektivitet.*
- 2. Om nødvendigt og navnlig med henblik på at bistå medlemsstaterne med at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets drivhusgasreduktionsforpligtelser forelægger Kommissionen senest i december 2012 forslag til mere gennemgribende eller nye foranstaltninger til fremskyndelse af energieffektivitetsforbedringer.*

Artikel 5

Udnyttelse af tilgodehavender fra projektaktiviteter

- 1.** Medlemsstaterne *kan* benytte følgende tilgodehavender fra nedbringelse af drivhusgasemissioner med henblik på gennemførelsen af deres forpligtelser i henhold til artikel 3:

- a) Certificerede emissionsreduktioner (CER) og emissionsreduktionsenheder (ERU), som er udstedt for emissionsreduktioner indtil den 31. december 2012, **der opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** for perioden 2008 til 2012.
- b) CER **og ERU**, der er udstedt for emissionsreduktioner fra den 1. januar 2013 fra projekter, som er registreret **inden 2013 og opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** for perioden 2008 til 2012.
- c) CER, der er udstedt for emissionsreduktioner fra projekter i de mindst udviklede lande, **som opfylder kriterierne for anvendelse i Fællesskabets emissionshandelsordning** for perioden 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en aftale med Fællesskabet eller indtil 2020, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund.
- d) **Midlertidige certificerede emissionsreduktioner (tCER) eller langsigtede certificerede emissionsreduktioner (ICER) fra skovrejsnings- og skovgenplantningsprojekter, forudsat at medlemsstaterne, hvor de har anvendt tCER og/eller ICER til opfyldelse af deres forpligtelser i medfør af beslutning 2002/358/EF for perioden 2008-2012, forpligter sig til løbende at erstatte disse tilgodehavender med tCER, ICER eller andre enheder, der er gyldige i henhold til Kyotoprotokollen, inden udløbsdatoen for de pågældende tCER og/eller ICER, og også forpligter sig til løbende at erstatte tCER og/eller ICER anvendt i henhold til denne beslutning med tCER, ICER eller andre enheder, der kan anvendes til opfyldelse af disse forpligtelser inden udløbsdatoen for de pågældende tCER og/eller ICER. Hvor der finder erstatninger sted under anvendelse af tCER og/eller ICER, erstatter medlemsstaterne også løbende disse tCER og/eller ICER inden deres udløbsdato, indtil de er erstattet med enheder med ubegrænset gyldighed.**

Medlemsstaterne **bør sikre**, at deres politikker for indkøb af disse tilgodehavender fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter og mulighederne for at nå frem til en international aftale om klimaændringer.

- 2. **Er forhandlingerne om** en international aftale om klimaændringer **ikke afsluttet ved udgangen af december 2009**, kan medlemsstaterne med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser efter artikel 3 sammenholdt med stk. 1 benytte yderligere tilgodehavender fra projekter til nedbringelse af drivhusgasemissioner eller andre emissionsreducerende aktiviteter i overensstemmelse med de aftaler, som er nævnt i artikel 11a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF.
- 3. Når der er indgået en **international aftale om klimaændringer som omhandlet i artikel 1**, kan medlemsstaterne **fra januar 2013** alene benytte **tilgodehavender fra projekter** fra tredjelande, som har ratificeret denne aftale.
- 4. Hver medlemsstats årlige udnyttelse af tilgodehavender i henhold til stk. 1, 2 og 3 må ikke overstige en mængde svarende til 3 % af den pågældende medlemsstats drivhusgasemissioner **i 2005 plus enhver mængde, der overføres i overensstemmelse med stk. 5.**

5. *Medlemsstater opført i bilag III med et emissionsreduktionsmål eller et mål for en forøgelse på højst 5 %, jf. bilag II, bør i tillæg til tilgodehavender anvendt i medfør af stk. 4 have tilladelse til hvert år at benytte yderligere tilgodehavender op til en mængde, der repræsenterer 1 % af deres verificerede emissioner i 2005 fra projekter i de mindst udviklede lande og i små udviklingsøstater, som følge af deres overholdelse af en af følgende fire betingelser:*
 - *hvor de direkte omkostninger til den samlede pakke overstiger 0,70 % af BNP i henhold til Kommissionens konsekvensanalyse, eller*
 - *hvor forøgelsen mellem det mål, der reelt er vedtaget for den pågældende medlemsstat, og den beregnede omkostningseffektivitet i henhold til Kommissionens konsekvensanalyse, udgør mindst 0,1 % af BNP, eller*
 - *hvor transportrelaterede emissioner udgør mere end 50 % af de samlede emissioner, der er omfattet af denne beslutning, for den pågældende medlemsstat, eller*
 - *hvor den pågældende medlemsstat har en målsætning for vedvarende energi for 2020 på mere end de 30 %, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder.*
6. *Hvert år må hver medlemsstat overføre den uudnyttede del af den årlige mængde svarende til 3 % som defineret i stk. 4 til en anden medlemsstat. Når en medlemsstats årlige udnyttelse af tilgodehavender ikke når op på mængden i stk. 4, kan medlemsstaten overføre den uudnyttede del af denne mængde til efterfølgende år.*
7. *Medlemsstaterne kan desuden udnytte tilgodehavender fra projekter på fællesskabsplan, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 24a i direktiv 2003/87/EF, til at opfylde deres forpligtelser til nedbringelse af emissioner, uden nogen kvantitativ begrænsning.*

Artikel 6

Rapportering, evaluering af fremskridt, ændringer og revision

1. Medlemsstaterne *medtager følgende* i deres rapporter, som forelægges i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 280/2004/EF:
 - a) *deres årlige emissioner som følge af gennemførelsen af artikel 3*
 - b) *udnyttelsen, den geografiske fordeling og typerne af tilgodehavender, der er udnyttet i overensstemmelse med artikel 4, samt de kvalitative kriterier, der er anvendt på disse*
 - c) *forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, herunder oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger og nationale fremskrivninger*

d) *oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der har til formål at begrænse drivhusgasemissioner ud over deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, med henblik på gennemførelse af en international aftale, jf. artikel 8.*

2. *Udnytter en medlemsstat tilgodehavender fra projekttyper, som ikke kan udnyttes af aktører i Fællesskabets emissionshandelsorden, forelægger den en detaljeret begrundelse herfor.*
3. Kommissionen evaluerer i sin rapport, der forelægges i henhold til **artikel 5, stk. 1 og 2**, i beslutning nr. 280/2004/EF, om **medlemsstaternes** fremskridt er tilstrækkeligt til at opfylde **deres forpligtelser** i henhold til denne beslutning.

Ved evalueringen tages der hensyn til fremskridt i henseende til Fællesskabets politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 og 5 i beslutning nr. 280/2004/EF.

Hvert andet år, idet der begyndes med de emissioner, som rapporteres for 2013, omfatter denne evaluering endvidere Fællesskabets og dets medlemsstaters forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne beslutning. ■

4. *I den i stk. 3 omtalte rapport evaluerer Kommissionen den overordnede gennemførelse af denne beslutning, herunder udnyttelsen og kvaliteten af CDM-tilgodehavender og behovet for yderligere fælles og samordnede politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan i de sektorer, der er omfattet af denne beslutning, med dette formål at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne beslutning og om fornødent fremsætte forslag.*
5. *Som led i gennemførelsen af denne beslutning stiller Kommissionen forslag om ændring af beslutning nr. 280/2004/EF og vedtager om fornødent ændringer til beslutning 2005/166/EF med henblik på anvendelse heraf fra den 1. januar 2013 og med det formål især at sikre:*
 - *hurtigere, effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv overvågning, rapportering og verifikation*
 - *udvikling af nationale prognoser for drivhusgasemissioner efter 2020.*

Artikel 7

Korrigerende foranstaltninger

1. *Hvis drivhusgasemissionerne overstiger overgrænsen i artikel 3, stk. 2, under hensyntagen til den anvendte fleksibilitet, jf. artikel 3 og 5, finder følgende foranstaltninger anvendelse:*
 - *fratrækning fra medlemsstatens emissionstildeling for det følgende år af en mængde svarende til mængden i tons af disse emissionsoverskridelser ganget med en reduktionsfaktor på 1,08*

- *udvikling af en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med stk. 2 nedenfor*
 - *midlertidig udsættelse af retten til at overføre en del af dens emissionstildeling og JI/CDM-rettigheider til en anden medlemsstat, indtil stk. 1 ikke længere finder anvendelse i de følgende år.*
2. *Finder stk. 1 anvendelse, forelægger medlemsstaten inden for en frist på tre måneder Kommissionen en redegørelse og en korrigerende handlingsplan, som indeholder:*
- *foranstaltninger, som medlemsstaten vil gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i denne beslutning, med særlig vægt på nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelse af EU's foranstaltninger*
 - *en tidsplan for gennemførelsen af denne handlingsplan, som muliggør en evaluering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.*

Kommissionen kan afgive en udtalelse om den pågældende medlemsstats korrigerende handlingsplan.

Inden den afgiver denne udtalelse, kan Kommissionen forelægge den korrigerende handlingsplan for Udvalget for Klimaændringer, der kan fremsætte kommentarer til den.

Artikel 8

Tilpasninger, som finder anvendelse efter *Fællesskabets godkendelse* af en fremtidig international aftale om klimaændringer

1. *Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international aftale om klimaændringer, der indebærer en forpligtelse til senest i 2020 at nedbringe drivhusgasemissioner med mere end 20 % sammenholdt med 1990-niveauerne, som afspejlet i den 30 %-forpligtelse, som Det Europæiske Råd støttede på sin samling i foråret 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:*
- *arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre industrilandes tilsagn om at foretage emissionsreduktioner på niveau med EU's, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande har påtaget sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive muligheder*
 - *implikationerne af den internationale aftale og følgelig de valg, der skal foretages på EU-plan med henblik på at opfylde målsætningen om en 30 % reduktion på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der udført under Koyotoprotokollens første forpligtelsesperiode*

- *konkurrenceevnen for EU's fremstillingsvirksomheder i forbindelse med risikoen for CO₂-lækager*
 - *den internationale aftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i EU*
 - *indvirkningen på EU's landbrugssektor, herunder risikoen for CO₂-lækager*
 - *hensigtsmæssige tiltag til inddragelse af spørgsmålet om CO₂-emissioner og CO₂-optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet*
 - *skovrejsning, genplantning, afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande i tilfælde af, at der etableres et internationalt anerkendt system i denne forbindelse*
 - *behovet for yderligere fællesskabspolitikker og -foranstaltninger som følge af Fællesskabets og medlemsstaternes tilsagn om nedbringelse af drivhusgasemissioner.*
2. *På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af denne beslutning, jf. stk. 1, med henblik på ikrafttræden efter Fællesskabets godkendelse af den internationale aftale og med henblik på gennemførelse af forpligtelsen til at reducere emissionerne i henhold til den nævnte aftale.*
- Forslaget skal være baseret på principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet samt retfærdighed og solidaritet i fordelingen af medlemsstaternes respektive indsats.*
3. *Forslaget skal alt efter omstændighederne bestemme, at medlemsstaterne, ud over de i denne beslutning omhandlede tilgodehavender, kan benytte CER'er, ERU'er eller lignende godkendte tilgodehavender fra projekter i de tredjelande, der har ratificeret den internationale aftale.*
4. *Endvidere skal forslaget, alt efter omstændighederne, indeholde bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan anvende den uudnyttede del af mængden i efterfølgende år eller overføre den uudnyttede del af mængden til en anden medlemsstat.*
5. *Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1, på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver medlemsstaterne adgang til efter behov at benytte andre former for projektilgodehavender eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale aftale.*
6. *På grundlag af de regler, der nås enighed om i forbindelse med en kommende international aftale, fremsætter Kommissionen forslag om, at Fællesskabets reduktionsforpligtelse alt efter omstændighederne kommer til at omfatte CO₂-emissioner og CO₂-optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i henhold til harmoniserede tiltag, der sikrer varighed og miljømæssig*

integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og regnskabsføring. Kommissionen vurderer, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

7. *Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger under afventning af den internationale aftales ikrafttræden.*

Artikel 9

Proceduren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, hvis der ikke foreligger nogen international aftale

Hvis Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 har godkendt nogen international aftale, kan medlemsstaterne angive deres konkrete intentioner, hvad angår inddragelse af arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabets forpligtelse til at nedbringe drivhusgasemissionerne under hensyntagen til den metodologi, der anvendes i forbindelse med UNFCCC's arbejde. Under hensyntagen til sådanne angivelser fra medlemsstaternes side vurderer Kommissionen senest den 30. juni 2011 reglerne for indføjeelse af CO₂-emissioner og CO₂-optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, i Fællesskabets forpligtelse til at nedbringe drivhusgasemissioner, med henblik på at sikre varigheden og den miljømæssige integritet af bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og regnskabsføring, og den fremsætter om nødvendigt et forslag med henblik på ikrafttrædelse fra og med 2013. Kommissionen vurderer, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 10

Ændring af anvendelsesområdet for og anvendelsen af artikel 24a i direktiv 2003/87/EF

Den største mængde emissioner *for hver medlemsstat*, jf. denne beslutnings artikel 3, tilpasses efter:

- a) den mængde kvoter for *eller tilgodehavender af* drivhusgasemissioner, som er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, og som følger af en ændring af, hvilke kilder der er omfattet i henhold til dette direktiv, efter Kommissionens endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden 2008 til 2012 i henhold til direktiv 2003/87/EF
- b) *kvoter eller tilgodehavender, som er udstedt i henhold til artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for reduktion af drivhusgasemissioner i en medlemsstat, der er omfattet af denne beslutning.*
- c) *mængden af kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er undtaget fra fællesskabsordningen, jf. artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, i det tidsrum, hvor de er undtaget.*

Kommission offentliggør tal for denne tilpasning.

Artikel 11

Registre og central administrator

1. Medlemsstaternes registre, der er oprettet i henhold til artikel 6 i beslutning *nr.* 280/2004/EF, skal sikre en korrekt bogføring af transaktioner i medfør af denne beslutning. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.
2. Den centrale administrator, som er udpeget efter artikel 20 i direktiv 2003/87/EF, fører gennem sin uafhængige transaktionsjournal en automatiseret kontrol med hver transaktion i medfør af denne beslutning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.
3. Kommissionen vedtager de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre stk. 1 og 2.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i *artikel 13, stk. 2*.

Artikel 12

Ændring af forordning (EF) nr. 994/2008/EF

Med henblik på gennemførelsen af denne beslutning vedtager Kommissionen ændringer af Kommissionens forordning (EF) nr. 994/2008 af 8. oktober 2008 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF¹.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 9 i beslutning *nr.* 280/2004/EF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes ***artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7*** i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 14

Rapport

¹ ***EUT L 271 af 11.10.2008, s. 3.***

Kommissionen udarbejder en rapport med en evaluering af gennemførelsen af denne beslutning. ***Denne rapport skal også evaluere, hvorledes gennemførelsen af denne beslutning har påvirket konkurrencen på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan.*** Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport senest den 31. oktober 2016, eventuelt ledsaget af forslag, ***navnlig om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at differentiere de nationale mål for tiden efter 2020.***

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 16

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ||

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

***KATEGORIER NÆVNT I ARTIKEL 2, STK. 1, SOM YDERLIGERE SPECIFICERET I
BILAG I, KATEGORI 1-4 OG 6 I BESLUTNING 2005/166/EF***

Energi

Brændstofforbrænding

Lækageemissioner fra brændstoffer

Industriprocesser

Brug af opløsningsmidler og andre stoffer

Landbrug

Affald

BILAG II

MEDLEMSSTATERNES DRIVHUSGASEMISSIONER EFTER ARTIKEL 3

Overgrænser for medlemsstaternes
drivhusgasemissioner *i* 2020
sammenholdt med
drivhusgasemissionsniveauerne i 2005
fra kilder, der ikke er omfattet af
direktiv 2003/87/EF

Belgien	-15 %
Bulgarien	20 %
Tjekkiet	9 %
Danmark	-20 %
Tyskland	-14 %
Estland	11 %
Irland	-20 %
Grækenland	-4 %
Spanien	-10 %
Frankrig	-14 %
Italien	-13 %
Cypern	-5 %
Letland	17 %
Litauen	15 %
Luxembourg	-20 %
Ungarn	10 %
Malta	5 %
Nederlandene	-16 %
Østrig	-16 %
Polen	14 %

Portugal	1 %
Rumænien	19 %
Slovenien	4 %
Slovakiet	13 %
Finland	-16 %
Sverige	-17 %
Det Forenede Kongerige	-16 %

BILAG III

MEDLEMSSTATER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 5

Østrig

Belgien

Danmark

Finland

Irland

Spanien

Italien

Cypern

Luxembourg

Portugal

Slovenien

Sverige